

Vsled tega morajo posestniki klati celo molzne krave, ker jih ne bodo mogli prekrmiti.

V Rusiji zato primanjkuje živil, ker kmetie ne marajo tlačaniti in pridelujejo le toliko, kolikor sami potrebujejo. Vsled tega je strašna jeza na kmete. — Večjim kmetom so boljševiki dali ime »kulaki«. In sam Stalin se je izrazil, da bodo boljševiki kmete zanaprej smatrali za »buržuje«. Proti večjim kmetom so organizirali manjše kmete v takozvane poljedelske komune ali skupna posestva. Ta skupna posestva dobijo od države različne stroje, semensko zrno, ker na teh posestvih upajo boljševiki pridelati dovolj zrna za mesta in za prodajo izven države. Tudi na večje kmete pritiskajo z vso silo, da bi oddali zemljo takim poljedelskim komunom. Kmetje se pa večinoma strahovito branijo in nočejo odstopiti svoje zemlje, ker vedo, da bi bili potem od boljševikov tako odvisni kot industrijski delavci od boljševiške tovarne. Zato je strašen boj med kmeti in boljševiško oblastjo. Boljševiška oblast s silo jemlje zemljo kmetom, ki se branijo, jih zapira, mori in preseljuje cele družine v druge kraje. Kmetje pa požigajo poljedelske komune z inventarjem vred, morijo boljševiške vaške načelnike in njihove komisije. Povsod nič drugega kot samo preganjanje, razdejanje in uničevanje! Pač ubogi ruski kmečki narod pod jarmom boljševiških trinogov! — Kakšen bo konec tega boja?

V severni Rusiji sekajo in pripravljajo les za državne namene. Boljševiki silno priganjajo prebivalce k delu. Tak strogost vlada, da v vaseh ostajajo le starčki in otroci. Boljševiki so zato najeli mestno sodrigo, mestne potepuhe in vlačugarje. Gorje ruskemu kmetu, če bodo taki ljudje njegovi nadzorniki! — Padli bodo nazaj na stopnjo brezpravnih sužnjev.

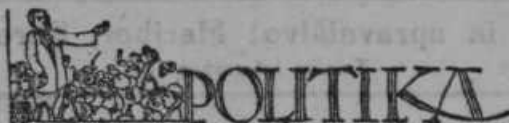
Obenem pa sovjetska vlada zatira vero z vso silo, podira in zapira cerkve, mošeje in sinagoge ter sežiga svete podobe in ikone. V zadnjih treh mesecih je zaprla 980 cerkev ter okrog 200 mošej in sinagog. Zato marsikje duhovniki obhajajo službo božjo ponoči v zasebnih stanovanjih. Pariški pravoslavni metropolit Evlogij pravi v svoji božični poslanici, da so boljševiki v nekem kraju zažgali 4000 svetih podob. In v Voronežu so na Svečnico zažgali 3000 svetih podob in ikon, katere so pobrali iz samostanov in cerkva. Škofe in duhovnike pa mučijo, morijo in zapirajo. So popolnoma brezpravni, ker list »Voroždenie« v Parizu poroča, da po navodilih boljševikov lekarne ne dajejo več zdravil osebam duhovskega poklica in pismonoše jim ne dostavljajo pism.

Boljševiki pa ne divjajo samo zoper ljudstvo v Rusiji, tudi v inozemstvu hočejo sebi nevarne ljudi odstraniti. V Parizu je stanoval general A. P. Kutepov, predsednik ruske občevojne zveze. Sam veliki knez Nikolaj Nikolajevič ga je poklical na to mesto, ker je zelo zmožen mož. Lansko pomlad je inšpiciral v Jugoslaviji. Dne 27. marca je bil na Vurbergu. In takrat smo imeli

čas pozdraviti tega odličnega gospoda. Letos, dne 26. januarja ob pol 11. uri je hotel iti general Kutepov k službi božji po rajnem generalu Kaulbarsu. Blizu njegovega stanovanja ga je čakal lep, rdeč avtomobil. Ko je šel general mimo, sta ga dve močni osebi s silo potisnili v avtomobil in šofer je vse odpeljal neznan kam. Bili so to sovjetski agenti,

ki so najbrže po naročilu iz Moskve ujeli tega odličnega moža ter so ga zapeljali na skriven kraj, kjer so ga umorili. Gotovega pa še nič ne vemo, kaj se je z njim zgodilo.

Tak je položaj v Rusiji. Nam ne preostane nič drugega kot vsak dan moliti po naročilu svetega Očeta: Odrešenik sveta, reši Rusijo!

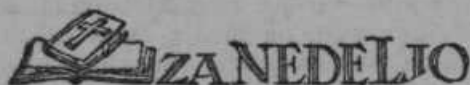
V DRUGIH DRŽAVAH.

Italijanske oblasti in časopisje ima zadnje dni veliko opravka z atentatom na tiskarno lista »Popolo di Trieste« v Trstu. Neznani storilci so položili bombo na hodniku tiskarne zgoraj omenjenega lista, ki je eksplodirala, močno poškodovala tiskarno ter ranila težje štiri osebe, od katerih je eden urednik umrl v bolnici. Lažje poškodovanih je

več. Aretiranih je bilo že nad 100 oseb in Mussolini je razpisal nagrado 100 tisoč lir onemu, ki bo razkrinkal tržaškega atentatorja.

Nova vlada na Španskem se vedno bolj utrjuje. Prejšnji diktator Primo de Rivera je zapustil Španijo in se mudil v Parizu iz strahu, da bi se kdo ne maščeval nad njim radi samovlade.

V Afganistanu zopet vre. Kralj Afganistana Amanulah živi v prognanstvu v Italiji, njegov naslednik Habibulah je bil ustreljen in proti sedanjemu vladarju Nadirkanu se je začel netiti upor med nekaterimi plemeni.

Prve cerkve in prazniki.

Ko je bila krščanska cerkev enkrat prosta, ni pozidala samo onih svetišč, ki so bila porušena v preganjanju pod cesarjem Dioklecijanom, — ampak je zgradila veliko novih stavb za katere je prispevala rimska država. Na ta način se je razvila prav kmalu posebna cerkvena stavbena umetnost. V celem prvem stoletju prevladujeta dva sloga: bazilika in okrogle stavbe s kupolo.

Bazilika.

Bazilika je bila stavba v pravokotu, ki je bila razdeljena s stebri v tri ali celo pet ladij. Srednja ladja je bila najvišja s sedlasto streho kakor stranske ladje, a brez oboka, da je bilo videti iz notranjščine strešno ogrodje. Na enem koncu je bila bazilika zaokrožena v polukrogu v takozvano apsidu; v zgorajnem delu stranskih sten so bila okna. Notrajna stran sten kakor tudi tla so bila prevlečena z dragocenim marmorjem ali s preprogami. Večkrat je imela bazilika med ladjo in apsidu še eno povprečno ladjo. V sredini apsida je bil sedež za škofa in za tem ob vsaki strani je sedela duhovščina. Zunaj pred baziliko je bila s stebri podprta lopa in pred to nepokrit četverkoten prostor, kamor so smeli grešniki, ki so delali očitno pokoro.

Okrogla stavba.

Značilna za prvo krščansko dobo so okrogla svetišča, ki so bila pokrita s kupolo in je počivala cela stavba na stebrih. Ta način zidanja so uporabljali Rimljani za svoje palače, kopališča in grobnice. Že pod Konstantinom Velikim so se stavile cerkve v tem slogu, kakor na primer cerkev apostolov v Carigradu. Stene okroglih starokrščanskih cerkev so bile na znotraj polne najlepših mozaikov (podob iz razno barvnih kamenčkov, katere so pritiskali v posebno malto).

Altar.

Altar je stal v baziliki na sredini apsida. Če je imela bazilika še povprečno ladjo na sredini, kjer sta se križali glavna in povprečna ladja. V okroglih cerkvah je bil altar na sredini stavbe. Imel je prvotno obliko mize, pozneje krste, kar je bilo posneto iz katakomb in je služil kot shranišče svetih ostančkov. Altarji so bili skraja leseni, pozneje izključno kameniti. Obe stranski altarjevi steni in posebno še sprednja so bile prevlečene z dragocenimi kovinami. Nad altarjem se je dvigalo na stebrih nebo (baldahin). S strehe neba je visela posoda v obliki goloba, kjer je bilo shranjeno Najsvetejše. Ob straneh neba so bile preproge, s katerimi so altar lahko zagrnili. Še le tedaj, ko je prenehala služba božja po zasebnih hišah, so dobile krščanske cerkve več stranskih altarjev.

Prazniki.

Po proglasitvi prostosti za krščanstvo je naraslo število praznikov, ker so jih predpisovali tudi državni zakoni. Božič (25. decembra) so poznali v Rimu leta 336 in se je razširil od tamkaj hitro po celem zapadu. Praznovanje božičnih praznikov so prevzeli na vzhodu krog leta 370. Advent so praznovali v Rimu od 6. stoletja. V Galiji (današnja Francija in Nemčija) so se postili koncem 5. stoletja skozi 6 tednov: v sredo, petek ter soboto kot pripravo na Božič. Praznik razglasenja Gospodovega ali sv. Treh Kraljev se je razširil v drugi polovici 4. stoletja po zapadu. Kristusov vnebohod so začeli praznovati takoj, ko so prenehala preganjanja. Četrto stoletje pozna ta praznik kot splošen. Vnebohod so obhajali s procesijami v kak drug kraj kot spomin na pohod Kristusa ter apostolov iz Jeruzalema na Oljsko goro. Za nekaj posebno prazničnega so smatrali že od nekdanj teden pred Veliko nočjo. Celo čas od Velike noči do Binkošti je bilo nekako praznovanje, ker je bil te dni prepovedan post in klečanje med molitvijo.

Praznik najdenja svetega Križa (14. septembra) so obhajali najprej v Jeruzalemu kmalu po najdenju teh svetih ostankov (320). Zapad je prejel praznik povišanja svetega Križa (4. maja). Tudi praznik cerkvenega posvečenja je postal splošen v 4. stoletju.

V 7. stoletju so znani v Rimu 4 najstarejši Marijini prazniki: Svečnica, Marijino oznanenje, Marijino vnebovzetje in praznik Marijinega rojstva.

Prazniki mučencev so najstarejši. Posamezne cerkvene občine so praznovalle svoje lastne mučence. — Značaj splošnih praznikov so prejeli do 5. stoletja: oba praznika Janeza Krstnika (rojstva 24. junija in obglavljenja 29. avgusta). Praznik sv. Štefana (26. decembra) se je razširil po celi Cerkvi, ko so našli svetnikove ostanke leta 415. Praznik apostolskih prvakov sv. Petra in Pavla (29. junija) so obhajali z vigilijo in osmino v 4. stoletju v Rimu. — Iz Rima ga je prevzel celi zapad in v 5. stoletju tudi vzhod.

Posvečevanje praznikov je obstajalo predvsem v obisku službe božje. Radi tega je morala Cerkev zahtevati ob praznikih opustitev hlapčevskih in drugih opravil, ker je to zahteval obisk svetišča. Počitek ob praznikih je prevzelo krščanstvo gotovo od judov, ki po sobotah niso delali. Prvotno je bila ta zapoved raztegnjena le na krščansko nedeljo in pozneje na poglobitve praznike.

Že Konstantin Veliki je odredil, da mora ob nedeljah počivati vojaštvo, sodišča, obrtniki, poljedelci pa so še smeli delati. Ta Konstantinova zapoved je bila uzakonjena tudi po drugih rimskih cesarjih, ki so jo raztegnili na praznike in prepovedali ob nedeljah in praznikih celo predstave po cirkusih ter gledališčih.

Proti divjanju boljševikov. Boljševiki so izšli iz socialno-demokratske stranke ter se ponašajo s tem, da so najbolj dosledni pristaši nemškega židovskega pisatelja Karla Marksa, ki je ustanovitelj takozvanega znanstvenega socializma. Marksizem proglašajo vero kot zasebno stvar. Kako v dejanskem življenju izgleda to načelo, dokazujejo socialni demokratje, od katerih je veliko število izstopilo iz krščanske cerkve. Tako je na primer med socialno-demokratskimi poslanci v nemškem državnem zboru več nego dve tretjini brez konfesije, to je, izstopili so iz krščanske vere ter izjavili, da so brez verske pripadnosti. Tudi med slovenskimi socialno-demokratskimi voditelji je nekaj takih, ki so brez konfesije. Nedavno je mariborsko socialno-demokratsko glasilo pisalo o tem, kako bi treba tudi v Beogradu širiti brezkonfesijstvo (odpad od krščanske vere). Do viška pa so pritirali sovraštvo proti veri in cerkvi ruski boljševiki, ki so si postavili kot nalogo iztrebiti iz Rusije pravoslavno in katoliško ter sploh vsako vero. Rušijo cerkve — samo v preteklem letu je bilo zaprtih, odnosno porušenih 1200 cerkev, snemajo iz zvonikov zvonove, zapirajo in mučijo in ubijajo škofove in duhovnike, razpuščajo verske občine. V petih letih, tako napovedujejo

boljševiki, ne bo v Rusiji nobene cerkve več. To divjanje boljševikov je našlo odmev po kulturnem svetu. Kajpada socialnodemokratski listi o protiver-skem divjanju svojih bolj odločnih in bojevitih bratov ne najdejo niti besedice obsodbe. Kulturni svet pa se je zganil ter so se začeli razlegati protesti iz Anglije, Francije, Nemčije, Švedske, Avstrije in drugod. Papež Pij XI. je izdal 8. februarja pismo, v katerem odločno obsoja bogokletne zločine boljševikov proti Bogu in proti dušam ruskega naroda. Posebno poudarja, da boljševizem v glavnem ogroža in pokvarja mladino, da jo zapeljuje v vse pregrehe ter da krši celo človeško naravo. V času zadnjih božičnih praznikov je bilo v Rusiji zatvorjenih na stotine cerkev, na stotine podob svetnikov sežganih. Uprizarjajo se bogokletni sprevodi, pri katerih polodrasli dečki v duhovniški obleki zasramujejo ter pljuvajo na križ. Zato sveti Oče poziva vernike k zadostivni in prosilni molitvi. Dan svetega Jožefa je posebno določen za takšne molitve. Sveti Oče bo ta dan v Rimu opravil sv. mašo, da bi prišla rešitev iz te groze. Papež izraža upanje, da se bodo vsi verniki ta dan udeležili pravne službe božje.

NOVICE

Smrt priljubljenega in spoštovanega zlatomašnika. V Zrečah pri Konjicah je umrl v lepi starosti 78 let tamkajšnji g. župnik, duhovni svetovalec in zlatomašnik Matija Karba. Blagopokojni je bil rojen v Ljutomeru, posvečen v mašnika 23. julija 1876. Kaplan je bil pri št. Janžu na Dravskem polju in na Dobrni. Že leta 1892 je postal župnik v Zrečah, kjer je opravljal svojo službo celih 37 let do smrti. Rajni zlatomašnik je bil vzgleden duhovnik in priljubljen pri ovčicah in duhovnih sobratih. Delaven je bil tudi na gospodarskem polju in učenjak kot jezikoslovec. Vsa leta javnega delovanja je bil vnet dopisnik katoliškega časopisja in posebno še Slovenskega Gospodarja. Uredništvo »Gospodarja« se bo pokojnega spominjalo s hvaležnostjo, ker je znal radi izrednega spomina opomniti naš list na razne jubileje in dogodbe iz dobe taborov po Sloveniji. Počivaj v miru za vse dobro vneta in delavna duhovniška duša in ostani ti ohranjen trajno hvaležen spomin pri vseh, ki so te poznali!

Nova železniška proga Rogatec—Krapina je bila slovesno otvorjena v nedeljo dne 16. februarja. Proga je blagoslovil zagrebški nadškof dr. An. Bauer ob navzočnosti prometnega, poljedelskega ministra in več drugih dostojanstvenikov železniških prometnih in gradbenih oddelkov. Našo škofijo ja zastopal na slovesnosti pomožni škof dr. I. Tomažič.

Vozni red na progi Rogatec—Krapina. S ponedeljkom, dne 18. februarja tega leta so pričeli na novi progi Rogatec—Krapina redno voziti potniški in tovorni vlaki. Po voznem redu bodo vozile po tri garniture dnevno iz Rogatca in Krapine. Vozni red je naslednji: Iz Ro-

in varuje ne samo belo temveč tudi barvano perilo. Pa tudi za volno in svilo je idealno sredstvo za pranje

212-1

gata vozijo: 1. vlak št. 2137: odhod 4.30, Dobovec 4.42, Sv. Rok-Lupinjak 4.49, Gjurmanec 5.08, prihod v Krapino 5.20, odhod 5.40, Velika ves 5.53, Sv. Križ 6.04, Zabok 6.20. — 2. vlak št. 2111: odhod Rogatec 9.27, Dobovec 9.37, Sv. Rok-Lupinjak 9.43, Gjurmanec 9.59, prihod v Krapino 10.09, odhod 10.28, Velika ves 10.44, Sv. Križ 10.59, Zabok 11.20. — 3. vlak št. 2139: odhod Rogatec 17.10, Dobovec 17.22, Sv. Rok-Lupinjak 17.34, Gjurmanec 17.58, prihod v Krapino 18.10, odhod 18.33, Velika ves 18.49, Sv. Križ 19.04, Zabok 19.25. — Iz Razbora odnosno Krapine vozijo vlaki: 1. vlak št. 2112: odhod Zabok 6.50, Sv. Križ 7.15, Velika ves 7.29, prihod v Krapino 7.46, odhod 8.02, Gjurmanec 8.13, Sv. Rok-Lupinjak 8.33, Dobovec 8.38, Rogatec 8.48. — 2. vlak št. 236: odhod Zabok 14.35, Sv. Križ 14.58, Velika ves 15.14, Krapina prihod 15.31, odhod 15.51, Gjurmanec 16.08, Sv. Rok-Lupinjak 16.33, Dobovec 16.38, Rogatec 16.59. — 3. vlak št. 2138: odhod Zabok 20.20, Sv. Križ 20.37, Velika ves 20.49, prihod v Krapino 21.36, Sv. Rok-Lupinjak 21.50, Dobovec 22.04, Prihod Rogatec 22.16.

Naše slike. Pošljite nam lepe fotografije in slike naših vasi, da jih bomo objavili v Naših slikah! — Pošljite nam slike zanimivih dogodkov v svojem kraju! — Za lepe slike, ki jih bomo objavili, bomo dali lepe nagrade. Kupujte pri trgovcih, ki inserirajo v Naših slikah. Sklicujte se pri nakupovanju na naše inserate!

Požar povzročil veliko škodo. Dne 13. februarja zjutraj je začelo iz nepojasnjenega vzroka goreti gospodarsko poslopje odvetnika dr. Rudolfa v Konjicah. Zgorel je hlev, šupa in nekaj gospodarskega orodja. Škodo cenijo na 50 tisoč Din. Požrtvovalni gasilci so bili pridno na delu z novo motorno brizgalno in preprečili razširjenje požara na sosedna poslopja.

Če zadeneta skupaj avtomobil in voz. Dne 11. februarja sta kljub pravilni vožnji zadela skupaj na cesti proti Dobovi pri Brežicah voz posestnika Ant. Katiča iz Loč in osební avtomobil. Suneček je kobilo močno poškodoval, da bo